

«ALEGREU-VOS-EN I CELEBREU-HO» (Mt 5,12)
LA CRIDA A LA SANTEDAT EN EL MÓN
CONTEMPORANI

Exhortació apostòlica “Gaudete et exsultate” del papa Francesc
CAPÍTOL QUART
ALGUNES NOTES DE LA SANTEDAT EN EL MÓN
ACTUAL

En pregària constant

149. Tanmateix, perquè això sigui possible, també són necessaris alguns moments només per a Déu, en soledat amb ell. Per a santa Teresa d'Àvila la pregària és «tractar d'amistat estant moltes vegades a soles amb qui sabem que ens estima».¹ Voldria insistir que això no és només per a pocs privilegiats, sinó per a tothom, perquè «tots tenim necessitat d'aquest silenci penetrat de presència adorada».² La pregària confiada és una reacció del cor que s'obre a Déu cara a cara, on es fan callar tots els rumors per escoltar la suau veu del Senyor que ressona en el silenci.

150. En aquest silenci és possible discernir, a la llum de l'Esperit, els camins de santedat que el Senyor ens proposa. Altrament, totes les nostres decisions poden ser només «decoracions» que, en lloc d'exaltar l'Evangeli en les nostres vides, el recobriran o l'ofegaran. Per a tot deixeble és indispensable estar amb el Mestre, escoltar-lo, aprendre d'ell, sempre aprendre. Si no escoltem, totes les nostres paraules seran únicament sorolls que no serveixen per a res.■

(continuarà)

Diumenge, 13 de setembre de 2020. Núm. 564

DIUMENGE XXIV DEL TEMPS DE DURANT L'ANY

“QUANTES VEGADES HAURÉ DE PERDONAR AL MEU GERMÀ?”

Perdonar per poder ser perdonats. Aquesta és la qüestió. La paràbola que acabem de llegir a l'evangeli d'avui ens adverteix de la necessitat que tenim de saber perdonar si volem obtenir el perdó de Déu.

Hi pot haver límits per al perdó? Jesús és ben clar: Davant la pregunta que vol assenyalar límits al perdó de les ofenses “Quantes vegades hauré de perdonar al meu germà el mal que m'haurà fet?”, Jesús ens ensenya que cal perdonar sempre, sense límits, sense mesura. Aquest és el sentit de l'expressió “Setanta vegades set”.

I la paràbola ens exemplifica el perquè d'aquesta generositat divina. Déu ens perdona sempre. La seva misericòrdia és infinita. La seva compassió no té límits. Però, només serem perdonats en la mesura en què sabrem perdonar. Aquesta és l'única condició. Quina pena fa, en sentir la paràbola de Jesús, la reacció d'aquell funcionari que havent rebut la condonació d'un deute immens, no sap compadir-se d'aquell pobre home que li devia uns quants diners. També nosaltres hauríem reaccionat com els companys d'aquell home despietat i ens hauríem entristit tant fins al punt de denunciar-ho. Però cal aplicar-ho a la nostra vida. És a dir cal saber ser compassius envers els errors, els greuges i fins i tot els ultratges que rebem. No s'hi val a guardar rancúnia, ni a ser venjatiu (primera lectura). Si tornem mal per mal o si guardem racons d'odi envers els qui ens han ofès, no seguim la llei evangèlica. Cal ser misericordiosos, compassius, bondadosos, fins al punt de saber retornar bé per mal. Això podrem pregar honestament l'oració que ens ensenyà el Senyor Jesús i que és un autèntic compromís de comportament cristià: “Perdoneu les

¹ *Libro de la Vida*, 8, 5.

² St. Joan Pau II, Carta ap. *Orientalis lumen* (2 maig 1995), 16: AAS 87 (1995), 762.

nostres culpes així com nosaltres perdonem els nostres deutors”. Cal saber perdonar si volem ser perdonats. Aquestes són les exigències dels manaments de la Llei de Déu, que es resumeixen, no ho oblidem, en aquestes paraules: Estima Déu sobre totes les coses i els altres com a tu mateix”. O, més encara, les exigències del manament nou de Jesús: “Estimeu-vos, com jo us he estimat”. Exigències predicades per Jesús en la seva vida i sobretot practicades en la seva mort, quan des de la creu demanava: “Pare, perdoneu-los que no saben el que fan”. Si el Senyor és “compassiu i benigne, lent per al càstig i gran en l'amor” (salm responsorial), també nosaltres, intentant d'imitar-lo ens hem de comportar sempre amb compassió i benignitat”. I que l'Eucaristia que ens disposem a compartir, ens sigui penyora d'aquest gran amor amb que Déu ens estima, i ens estimi a estimar i perdonar els nostres enemics.■

* * * * *

VISITA ESPIRITUAL A LA MARE DE DÉU DE MONTSERRAT

- Verge prodigiosa, tron puríssim on reposà l'Eterna Saviesa quan vingué al món a ensenyar el camí de salvació; obteniu als vostres catalans aquella Fe que enfonsa les muntanyes, omple les valls i fa planer el camí de la vida.
- Mare castíssima, mirall de puresa, flor de les verges, que portàreu al món el bàlsam d'incorruptió, Jesús, Fill de Déu, obteniu l'honestetat dels costums públics.
- Profetessa admirable que beneíreu i alabàreu l'Etern més que no pas totes les jerarquies angèliques plegades, feu que sigui desterrat d'aquest poble vostre l'esperit de maledicció i de blasfèmia.
- Rosa de caritat, foc que sense consumir escalfa, traieu de Catalunya l'esperit de discòrdia, i ajunteu tots els seus fills amb cor de germans.
- Santa Engendradora de l'Etern, filla del vostre Fill, feu que mai no es desfaci aquest poble català que Vós espiritualment engendràreu.
- Verge poderosa, més forta que un exèrcit en ordre de batalla, des del vostre alt castell de Montserrat defenseu d'enemics espirituals i temporals tota la terra catalana que teniu encomanada.
- Senyora de Montserrat, que teniu la vostra santa muntanya voltada d'oliveres, signe de pau, obteniu als pobles de Catalunya una pau cristiana perpètua.

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 *(Celebració de la Paraula)*

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 12: 18,30: En acció de gràcies
Diumenge, 13: 12.00: Pel poble. 18,30: Intenció particular
Dilluns, 14: 18,30: Intenció particular
Dimarts, 15: 18,30: A la Mare de Déu dels Dolors
Dimecres, 16: 18,30: Família Figueras Xifra.
Dijous, 17: 18'30: Francesc Bartumeu Sanllehí.
Divendres 18: 18,30: Pels difunts de la parròquia
Dissabte, 19: 18,30: Dolors Puntí
Diumenge, 20: 12.00: Pel poble. 18,30: Intenció particular

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

HA REBUT EL BAPTISME

Lara López Rocasalva

L'acció social de l'Església en temps de Covid-19

Són molts els qui en aquest temps de pandèmia s'han bolcat en accions solidàries molt apreciables. Cal destacar entre altres el personal mèdic i sanitari i en general tots els serveis públics. També la nostra Església ha dut a terme accions d'ajuda humanitària i caritativa. No és ara el moment de destacar-los, però pot ser sí el d'agrair-los, tot i que l'evangeli ens recomana que quan ajudem els altres “la mà dreta no sàpiga què fa l'esquerra”. Permeteu-me agrair des d'aquí la vostra ajuda econòmica a través de Càritas Parroquial que ha permès fer una donació de 2000 € repartida a parts iguals a Caritas Diocesana i a Caritas Interparroquial de Girona.